

„Hvad er der sket?“ spurgte hun straks,anfærdet ved Synet af Faderens ophidsede Udseende, og standsede foran det svære Mahognibord i Midten af Stuen.

„Ja, det maa du nok spørge om! Jeg tror saa sandelig, at Verden er gaaet helt af Lave i denne Tid! Folk er som forheksede — komplet gale!“

„Men hvad er der da sket?“

„Aa — det er saamænd hverken mere eller mindre, end at vor Ven Hr. Hansted er gaaet hen og har forlovet sig!“

Frøken Ragnhild satte hurtigt Skaalen fra sig paa Bordet, saa noget af Vandet spildtes over de fremlagte Pragtværker.

„Hvad siger du? ... Hr. Hansted!“

„Ja, saa minsandten! Men du vil næppe kunne gætte, hvem der er den udkaarne, Ragnhild!“

„Er det ... er det en Dame her fra Egnen?“

„Ja, her fra Egnen er hun ganske vist; men Dame kan man just ikke kalde hende. Det er nemlig Anders Jørgens Datter i Skibberup. Hvad mener du om det?“

„Du gode Gud! Det er da ikke muligt!“

„Ja, det maa du sandelig nok sige!“ raabte Provsten — han gik som sædvanligt frem og til-